

Manresa

Fa poques setmanes vaig rebre la visita d'una noia, que treballava per a una empresa que està realitzant un estudi, encarregat o promogut per la Cambra de Comerç, per saber com veiem el present i, sobretot, el futur, social i econòmic, de la nostra ciutat. No sé exactament quin és el criteri de selecció de les persones entrevistades, ni quantes ni quines han estat, però sospito que es deu agafar una mostra de gent representativa de diversos àmbits culturals, tècnics i, sobretot, empresarials i, entre elles, em va tocar a mi. He de dir que durant l'hora que va durar aproximadament la sessió vam repassar, seguint un guió preestablert, diversos aspectes del que hem estat, on som i cap a on ens hauríem de dirigir els manresans. Personalment em va anar bé per posar ordre a diverses idees que tots tenim sobre nosaltres mateixos i sobre l'espai urbà on vivim. A banda de constatar un cert estancament general als darrers temps, a causa de la crisi econòmica global que a casa nostra s'ha manifestat amb força pel que fa al teixit industrial, és evident que des de fa dècades Manresa ha anat perdent gas i pes específic dins de Catalunya. No estem, tanmateix, en estat crític, ni de bon tros! Però penso que ens cal reconduir la situació amb urgència. Si no som capaços de millorar en gran manera la nostra autoestima i ser un pol d'atracció difícilment ens en sortirem.

Val a dir que totes les ciutats tenen uns actius i cal que els aprofitin. En el nostre cas ens ha afavorit la situació geogràfica -centralitzada en el conjunt del país, a mig camí de la muntanya i la mar; entre les terres de ponent i les de llevant, al costat d'un riu-, el fet de ser terra de pas, la tradició industrial -en el nostre cas històricament provinent del ram tèxtil-, el paper comercial i mercantil, el paper indispensable de la gent emprenedora, etc. I és clar que a partir d'aquí hem de posar-nos a treballar. Les ciutats no es poden pas desplaçar! Per això és important que cadascú des del seu àmbit es mogui i empenyi. I cal també que els responsables institucionals siguin valents i es deixin de bones paraules i discursos brillants i retòrics, però buits de contingut. El que han de ser brillants i eficients són les accions, ben planificades i portades a bon terme. I fer projectes creïbles i assumibles, sense esperar a disposar de recursos. L'important és analitzar la situació i posar-se a treballar.

Vull pensar que els promotors de l'estudi es mouen en la bona direcció i per això sóc moderadament optimista en aquest sentit, però també hem de ser conscients que només dins d'una Catalunya independent podem aspirar que la planificació territorial ens atorgui, ara sí i definitivament, un paper i unes infraestructures adients per consolidar-nos plenament. Ens hi anem acostant amb rapidesa. És per això que en l'horitzó d'un estat propi convé que tinguem clar que abans de res hem de ser atractius i proactius. Que no sigui que, una vegada més, ens agafi el nou panorama amb els pixats al ventre.